

Not. nr.: TU66.L1.14679-10

van: 03.01.2012

Griffiernr.: 16

Rep. nr.: 37

VONNIS uitgesproken in het gerechtshuis "Het Kasteel" te Turnhout op DINSDAG, DRIE JANUARI TWEEDEUZEND EN TWAALF, in de openbare zitting van de Veertiende Kamer van de Rechtbank van eerste Aanleg van het gerechtelijk arrondissement Turnhout.

Alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter - Enig Rechter,
 , Substituut Procureur des Konings,
 , Griffier.

In zake van het OPENBAAR MINISTERIE tegen

31-	1.	wonende te	, geboren te	op
32-	2.	wonende te	, geboren te	op
33-	3.	wonende te	geboren te	op

-BEKLAAGDEN-

BEKLAAGD VAN:Te

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, of om, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, als dader of mededader zoals voorzien door artikel 66 van het Strafwetboek.

Op het perceel gelegen te _____ met een (globale) oppervlakte van _____ gekadastreerd als _____, eigendom van :

-	(geboren te	op) voor 1/2
-	(geboren te	op	voor 1/8
-	(geboren te	op	voor 1/8
-	(geboren te	op	voor 1/8
-	(geboren te	op) voor 1/8, ingevolge

ruijverkaveling dd. 21/10/1997. aa. 28/11/1975 en ingevolge erfenis van

TU66.L1.14679-10

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij 4.2.1.5°c (het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het plaatsen van één of meer verplaatsbare inrichtingen die voor een bewoning kunnen worden gebruikt zoals woonwagens, kampeerwagens, afgedankte voertuigen, tenten (buiten de gevallen zoals nader gepreciseerd in artikel 4.2.1.5°c) te hebben uitgevoerd.

namelijk:

1. De eerste en de tweede.

Van 01 oktober 2009 tot tenminste 16 september 2010.

het gebruik van de grond voor plaatsing van een stacaravan (met zwart dak).

2. De eerste en de derde.

van 01 juli 2010 tot tenminste 16 september 2010.

het gebruik van de grond voor plaatsing van een stacaravan (met wit dak).

* * * * *

Gezien de stukken van het dossier.

Gelet op de behandeling dezer zaak ter openbare zitting van 06 december 2011.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar vordering.

Gehoord beklaagden in hun middelen van verdediging, bijgestaan door Mr. advocaat te

Strafrechtelijke gehoudenheid:

Beklaagden zijn onverdeelde eigenaars van een perceel grond te gelegen
in agrarisch gebied.

Door de eigenaars werden er op het aaneengesloten perceel van woonhuis en handelspand rond de voormalige dancing een aantal caravans geplaatst (4 kleine trekcaravans en 2 grote stacaravans).

Beklaagden en erkennen dat kwestieuze stacaravans zijn ingericht om er permanent te wonen. Ze werden aangesloten op het elektriciteitsnet van het woonhuis.

Beklaagden erkennen dat deze caravans zijn opgericht zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Ze erkennen tevens dat ze er permanent wonen wegens hun precaire financiële situatie.

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd op 09 augustus 2010 een ontwerp-herstelvordering opgesteld, welke werd voorgelegd voor advies aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid.

Bij beslissing van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid dd. 23 september 2010 werd een eensluidend advies verleend.

Beklaagden worden thans vervolgd wegens inbreuk Codex Ruimtelijke ordening, eerste en tweede beklagde voor het wederrechtelijk gebruik van de grond voor de plaatsing van een stacaravan met zwart dak, (*tenlastelegging 1*), eerste en derde beklagde voor het wederrechtelijk gebruik van de grond voor de plaatsing van een stacaravan met wit dak, (*tenlastelegging 2*).

De plichtigheid van elk der beklagden aan het hen tenlaste gelegde feit blijkt afdoende uit de objectieve gegevens van het vooronderzoek, het onderzoek van de zaak ter zitting en wordt overigens door beklagden niet betwist.

Bestrafing:

De bewezen verklaarde feiten 1 en 2 vermengen zich in hoofde van eerste beklagde wegens eenheid van misdadig opzet zodat overeenkomstig artikel 65,1° van het Strafwetboek, slechts één straf, de zwaarste dient uitgesproken.

Bij de bepaling der strafmaat in hoofde van elk der beklagden individueel wordt rekening gehouden met de concrete aard en precieze omstandigheid der feiten, de belofte van beklagden om de stacaravans te verwijderen, tevens met hun strafverleden, smetteloos voor eerste en tweede beklagde en zeer gunstig met enkel politieveroordelingen voor derde beklagde.

Wat betreft de herstelvordering:

De rechtbank is van oordeel dat de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gesteund is op objectieve motieven en gevorderd werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening.

De vordering dient dan ook ontvankelijk en gegrond verklaard onder afwijzing van de gevorderde dwangsom gelet op de bereidheid van beklagden om de stacaravans te verwijderen.

Gezien de bepalingen van art. 162. 194. van het Wetboek van Rechtspleging in Strafzaken; art. 2/2°. 38. 40. 65. 66. van het Strafwetboek; art. 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij wet van 24 december 1993, 26 juni 2000, 07 februari 2003 en 28 december 2011; art. 91 tweede lid van het K.B. 28 december 1950; art. 2. 11. 12. 14. 31. 32. 34. 35. 36. 37. en 41. der wet van 15 juni 1935; art. 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985, gewijzigd bij de wet van 24 december 1993; art. 58 § 1 van het K.B. Van 18 december 1986; art. 2, 3 en 4 van de wet van 26 juni 2000;

OM DEZE REDENEN, en bij toepassing van artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

DE RECHTBANK, vonnissende op **TEGENSPRAAK**.

Bestrafing:

Verklaart de aan beklaagden ten laste gelegde feiten 1 en 2 bewezen.

Veroordeelt eerste beklaagde wegens de vermengde feiten 1 en 2, tweede beklaagde wegens het feit 1 en derde beklaagde wegens het feit 2 elk tot een geldboete van **VIJFHONDERD EURO**.

Zegt voor recht dat voormelde geldboete wordt verhoogd met 45 opdecimen en gebracht wordt op **TWEEDUIZENDZEVENHONDERDVIJFTIG EURO**.

Boete vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van drie maanden.

En aangezien eerste, tweede en derde beklaagde nog geen veroordeling opgelopen heeft tot een criminele of een correctionele straf van meer dan twaalf maanden gevangenisstraf en een maatregel van genadigheid van aard is om hun verbetering te doen hopen.

Gezien art. 8 van de wet van 29 juni 1964, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994 en 22 maart 1999.

Verleent gewoon uitstel van uitvoering voor een termijn van drie jaar voor een gedeelte van 400,00 euro van de opgelegde geldboete, verhoogd met 45 opdecimen en komende op 2.200,00 euro, vervangbaar bij niet betaling door een gevangenisstraf van twee maanden.

Verwijst eerste, tweede en derde beklaagde elk tot 1/3de van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: **120,63 EURO**.

Verwijst eerste, tweede en derde beklaagde, ingevolge artikel 91 tweede lid, K.B. 28 december 1950, elk tot betaling van een vergoeding van **31,28 EURO**.

Verwijst eerste, tweede en derde beklaagde bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, elk tot betaling van een bedrag van **VLIFENTWINTIG EURO** verhoogd met 50 opdecimen en gebracht op **HONDERD VIJFTIG EURO**.

Rechtsdoende op de herstellvordering:

Veroordeelt beklaagden om binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde treden van huidig vonnis over te gaan tot herstel van de plaats in de vorige staat wat impliceert:

- *de verwijdering van de caravans van het perceel inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten.*
- *de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.*

Machtigt het college van burgemeester en schepenen en de stedenbouwkundig inspecteur ingeval huidig vonnis niet binnen voormalde termijn ten uitvoer wordt gebracht, daarin te voorzien op kosten van beklaagden.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de afbraak te verkopen, vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreders die in gebreke blijven, verplicht zijn alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat opgesteld door de overheid die het vonnis uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.